

עמ"ת 43085/06/17 - א א ע נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

05 יולי 2017

עמ"ת 43085-06-17 א(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט אריאל חזק
העורר
א א ע (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יחיא סעדה

נגד
המשיבה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אסיף גיל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית המשפט השלום בבאר שבע במ"ת 83618-04-17 שניתנה על ידי כב' השופטת שטרית, לפיה נעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות של **תקיפת סתם בן זוג** ועבירה של **איומים**. בכתב האישום תואר כי העורר והמתלוננת נשואים זה לזו ולהם שבעה ילדים. בתאריך 13.4.17 בשעה 20.00 או בסמוך, הגיע העורר אל המתלוננת ב-----, וביקש ממנה כסף מהקצבת ילדים, המתלוננת סירבה והעורר חנק אותה בשתי ידיו ורק לאחר שבנם ר התערב שחרר העורר את המתלוננת. עובר לאמור, בתאריך 28.3.17, תקף העורר את המתלוננת בבית בכך שחנק אותה לאחר שהיא סירבה למסור לו את כספי קצבת הילדים. עוד נטען בכתב האישום כי בתאריך 14.2.17, בבית, איים העורר על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה: "אני אשרוף אותך ואני אגרש אותך".

ב"כ העורר טען כי יש לבטל את החלטת בית המשפט קמא ולהורות על שחרורו של העורר בתנאי מעצר בית מלא בעיר ---, תחת פיקוחם התמידי של הערבים שהוצעו.

ב"כ העורר טען כי הוצעו בפני בית המשפט קמא הערבים אשר הצהירו כי שכרו עבור העורר דירה בעיר רהט, לצורך חלופת מעצר לעורר, כאשר לדבריו המתלוננת מתגוררת בתל שבע. בית המשפט הורה על קבלת תסקיר, בתסקיר לא הומלץ על שחרור העורר לחלופה הנ"ל. בית המשפט קמא הורה על מעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בין היתר נוכח המלצות שירות המבחן בדבר היעדר היתכנות של חלופת מעצר כלשהי אשר תהלום את נסיבות המקרה.

ביום 28/6/17 התקיים דיון בערר. ב"כ העורר חזר על נימוקי הערר והוסיף וטען כי המסקנה הסופית של תסקיר שירות המבחן לפיה לא ניתן במקרה דנן לסמוך על חלופת מעצר באשר היא, היא מסקנה מאוד חריגה. לדבריו עולה מהתסקיר כי העורר אינו בר שחרור.

לטענת הסנגור יש לנהוג לפי הכלל במעצרים ולהורות על שחרורו של העורר. לדבריו העורר נעדר עבר פלילי מכביד ועברו אינו כולל עבירות בתחום האלימות. לדבריו, העבירה האחרונה בה הורשע העורר היא משנת 2012, וישנם שני אישומים שהתיישנו.

עוד לדברי הסנגור, מבלי האישום דנן, מדובר בעורר אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי. כמו כן ציין כי העורר שירת בצבא. לדבריו העורר חולה במחלת סוכרת ומקבל זריקות אינסולין.

הסנגור הוסיף בדבריו כי ניתן לסמוך על העורר, וביחס לערבים טען כי אחד מהם מתנדב במשטרה, הוא נבחן בעבר כערב לאנשים אחרים והוכיח את עצמו, והוא מסוגל לשמור על תנאי השחרור, ביחס לערב הנוסף טען כי גם הוא נחקר על ידי בית המשפט. לדברי הסנגור יש לקחת בחשבון את המרחק הפיזי בין העורר למתלוננת ואם מצרפים לכך גם הפקדה כספית, אין סיבה שלא להורות על שחרורו של העורר.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערר. לטענתו עוצמת האלימות בסוג העבירות הנדון בתוך המשפחה, היא גבוהה. כמו כן, טען כי יש לבחון את המסוכנות על רקע מכלול הנסיבות. לדבריו מדובר בעורר המואשם בתקיפה סתם, אמנם אין חבלות, וגם עברו הפלילי של העורר אינו מכביד, יחד עם זאת, טען כי מעיון בכתב האישום ובחומר החקירה, עולה תמונה מדאיגה של סכסוך מתמשך בין העורר לבין המתלוננת על רקע כספי. לדבריו המתלוננת לא מעוניינת לשתף את המשיב בכספים שמגיעים לה מקצבאות הילדים ועל רקע זה הוא תקף אותה כמתואר בכתב האישום.

ב"כ המשיבה טען כי אם לא די בכך, הרי שלאחר התסקיר השני שהוגש בבית המשפט קמא, ולאחר שיחה עם המתלוננת התגלתה תמונה עגומה ואלימות מתמשכת של העורר כלפי המתלוננת במשך שנים. ב"כ המשיבה טען כי יש במכלול הנסיבות להוסיף למסוכנות העורר.

עוד נטען כי כשירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור ומציין שהבעיה היא בעורר ולא בערבים, אז נדרשים טעמים מיוחדים על מנת לסטות מהמלצה זו. ב"כ המשיבה טען כי החלטת המעצר בדיון יסודה, כאשר המסוכנות גבוהה, והתסקיר שלילי במהותו הלכת בית המשפט העליון קובעת כי יש להורות על מעצר עד תום ההליכים ואילו ההגנה לא הביאה נימוק ממשי לסטייה מכלל זה, על כן ביקש ב"כ המשיבה לדחות את הערר.

דיון והכרעה

ראיות לכאורה - במהלך הדיון הודיע ב"כ העורר כי יסכים לקיומן של ראיות לכאורה. זאת ועוד בענינו מדובר בראיות המבוססות בין היתר על דברי המתלוננת בחקירה ובעימות שנערך עם העורר. כן מבוססות הראיות בין היתר גם על דברי בנם של העורר והמתלוננת שנאמרו בחקירה ובמהלך עימות שבוצע מול העורר. במהלך חקירתה במשטרה בכתה המתלוננת מספר פעמים כאשר תיארה מעשיו של העורר וחששה ממנו. זאת ועוד בנם של העוררת והמתלונן העיד בעדות שעל פניה נראתה לכאורה מאוזנת, כי נכח באירוע אלים אחד בין אימו לאביו והוא לא נכח באירוע השני.

יצוין כי מדובר בנאשם שהורשע בשנת 2013 בעבירת התפרצות לבניין שאינו דירה ואף ריצה עונש של 4 חודשי מאסר, ובשנת 2001 הורשע הנאשם בעבירה של אי מניעת פשע.

לא זאת אף זאת, בענייננו מדובר בעורר שעל פי כתב האישום בשני אירועים שונים חנק לכאורה את אשתו, לאחר שסירבה לתת לו כספים מקצבת הילדים שקיבלה בגין ילדיה הנכים. כמו כן, על פי עובדות כתב האישום, איים העורר על המתלוננת בכך שאמר לו שישרוף אותה ויגרש אותה.

עיון בכלל הראיות שבתיק החקירה מעלה כי אכן מדובר בסכסוך מתמשך בין המתלוננת לעורר, על רקע כספי, לאור סירובה של המתלוננת ליתן כספים לעורר מתוך כספי קצבאות הילדים.

עיון בתסקיר שירות המבחן מיום 5.6.17 מעלה כי על פי התרשמות שירות המבחן העורר מציג עמדה קורבנית, ובדינמיקה הזוגית נוטה העורר לדחוס רגשותיו והוא עלול לפעול באופן אימפולסיבי ותוקפני, תוך ניתוק וקהות רגשית.

באותו תסקיר מיום 7.6.17, מציין שירות המבחן כי לנוכח דפוסי התנהלות העורר, מעורבותו הקודמת בפלילים וחוסר מעורבות הערבים במערכת הזוגית עם המתלוננת, לא ברורה יכולתם של הערבים להוות עבורו דמויות משמעותיות סמכותיות ומציבות גבולות, ובשקלול כל גורמים אלה לא ניתן להעריך יכולת החלופה לצמצם רמת הסיכון.

בדיון מיום 7.7.17 לא הסתפק בית המשפט באמור בתסקיר זה ודרש את שירות המבחן להגיש תסקיר משלים, שייערך לאחר ששירות המבחן ינסה ליצור קשר עם המתלוננת שעמדתה לא הוצגה בתסקיר מיום 7.6.17. בתסקיר נוסף שהגיש שירות המבחן ביום 13.6.17 ציין שירות המבחן כי שוחח טלפונית עם המתלוננת, שתיארה אלימות שהופנתה כלפיה, וכן את פחדיה מפני הנאשם.

בסיפא לתסקירו המשלים מציין שירות המבחן כי במהלך התקופה לא הועברו לשירות המבחן ע"י בא כוחו של העורר פרטי הערבים האחרים או נוספים שהוצעו, אך יחד עם זאת, לנוכח המתואר בתסקיר הקודם ולאור עמדת המתלוננת אין שירות המבחן מתרשם כי יש בחלופה אנושית כלשהי כדי לצמצם רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה ופוגענית.

אכן, כפי דברי הסנגור, קביעתו האחרונה של שירות המבחן שצוינה לעיל הינה קביעה חריגה.

יחד עם זאת, בהנחה המתבקשת לפיה שירות המבחן שקל היטב בטרם המליץ המלצתו, ולאור כל יתר הדברים שפורטו בתסקירי שירות המבחן ובחומרי החקירה, אני מקבל את ההנחה שבמקרה הנדון, סטיה מהמלצת שירות המבחן תחייב, בייתר שאת, טעמים כבדי משקל (ראה לענין זה החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 3386/07 **מדינת ישראל נ' אשד**, מיום 18.4.07).

לאחר שלא נמצאו נימוקים כבדי משקל שיהיה בהם לסטות בענייננו מהמלצות שירות המבחן איני יכול לקבוע כי החלטת בית משפט קמא ניתנה מתוך טעות.

לאור זאת הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ז, 05/07/2017 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק , שופט